

- Хакамъ**, *va.* pousser, lancer, ruer.
Хакъ (правда, үбнене, главене), *sm.* *t.* (*voyez Плата*).
Халважиска хартія, *sf.* maculature grise *f.*
Халдейски езыкъ, *sm.* langue chaldaïque *f.*
Халдайско тълкуване (на Библія), *sm.* le targum.
Хале, *sn.* le cabinet, cabinet d'aisances, lieux d'aisances, retrait, privé, garde-robe *m.*, les commodeités, les latrines *f.*; || *Mar.* les bouteilles *f.*; || нечистотія отъ —, la gadoue (*voyez Заходъ*).
Халина, *sf.* l'habit *m.*; || съ — на гърбина, vie et bagues sauvages.
Халище, *sn.* la couverture.
Халлица, *sf.* *t.* boucle de porte, *f.* (*voyez Брынка*).
Халкографически, *adj.* chalcographique.
Халкографія, *sf.* la chalcographie.
Халосанъ, *adj.* insensé.
Халтаво [право по —], *va.* dénouer.
Халцедонъ, *adj.* calcédonieux.
Халцедонъ, *sm.* la calcédoine.
Халчица (бринка), *sf.* *t.* la virole.
Хамалинь, *sm.* *t.* (*voyez Тварникъ*).
Хамалски самаръ, *sm.* *t.* crochets de parteaix, *m.*
Хамелеонъ, *sm.* reptile, le caméléon,
Хамотарь, *sm.* un bourrelier; || (*и съдмаръ и юздаръ*), un 'harnacheur'.
Хамотна стан, *sf.* la sellerie.
Хамотъ, *sm.* le joug, bride *f.*, collier *m.*; 1. гръденчик на —, l'attelle *f.*; 2. задницаата на —, l'avaloire *f.*; 3. туремъ — на конь, *va.* encharner; 4. сътъмане —, le déharnachement; 5. свалимъ -тъ на конь, *va.* déharnacher.
Хамоты (за каратъ), *sm.* *pl.* la soupente.
Хамстеръ, *sm.* mamm. le 'hamster'. [*f.*]
Ханза (ханзейски съюзъ), *sf.* 'hanse ou anse
Ханзейтически, *adj.* 'hanséatique ou an-séatique. [*coutelas m.*]
Ханжарь, *sm.* *t.* le kandjar et kangiar, sabre,
Ханство (ханско господарство), *sm.* le kanat ou khanat. [*Гостилиница*].
Ханъ (въ Турско), *sm.* le kan ou khan (*voyez Хаось*).
Хаось, *sm.* le chaos.
Хаотически, *adj.* chaotique.
Хапевъ (приличенъ на ханъ), *adj.* pilulaire.
Хапене, *sm.* la démangeaison; || (*отъ струпкы*), *Méd.* le cæsème.
Хаплина подигравка, *sf.* *fam.* le lardon; || -ливо са вшутявамъ *vn.* *fam.* lardonner. — рѣчъ, *sf.* pointe d'ironie, de railleur.
Хапливо вшутяване, *sm.* *fam.* la carabinade.
Хапливъ, *adj.* mordant, pointilleux, sarcas-tique, 'hargneux, amer; || *fig.* salé; || *Méd.* cathéteristique.
— сатирникъ, *sm.* *fig.* un emporte-pièce.
Хапливи и бодливи думы, *sf.* *pl.* *fig.* un coup de patte *f.*
- Хаплю**, *s.* bouledogue; hargneux, *adj.*
Хапове, *sm.* *pl.* *fig.* la dragée.
Хапъ, *sm.* la pilule; || подслакадамъ —, *va.* *fig.* *fig.* dorer la pilule; || захлунцы (кутийка) за -пove, le pilulier.
Хапя, *va.* mordre, piquer; || (съ думы), *fig.* flageller; || хапи, *v.* *imp.* il démange.
Харакосантъ, *adj.* réglé.
Харакосвамъ (набрѣдлясъмъ), *va.* régler.
Харакосване, *sn.* le réglage.
Харакосникъ, *sm.* un régleur. [rative *f.*]
Характеристическа буква, *sf.* lettre figu-
Характеръ, *sm.* le caractère, nature, qualité *f.*, tempérament *m.*; || стоять тврдъ на своя-
си —, *vn.* être soi. [radj. capitation *f.*]
Харачъ или Бедель, *sm.* le caratch et ca-
Харбійно колелце, *sn.* l'embouchoir *m.*
Харбія (съ симло), *sf.* *t.* le tire-balle; 1. (съ сербдель), *Milit.* le chat; 2. (съ нукы за изваждане платника), le tire-bourre; 3. място за — у оражие, le tenon.
Хардалникъ и -ларь, *sm.* le moutardier.
Хардално съме, *sn.* le sénevé ou moutarde. — зърно, *sn.* grain de sénevé ou moutarde.
Хардал, *sm.* *t.* plante, le sénevé ou mou-tarde; || посыпывамъ съ —, *va.* *Méd.* sinapiser; || налагане съ —, *Méd.* le sinapisme.
Харемны брабончицы *sf.* *pl.* pastilles du sérail, *f.*
Харемъ (гинеконъ), *sm.* *t.* (voyer Гумно).
Харень, *adj.* bon.
Хариусъ, *sm.* poisson, l'ombre et -chevalier.
Харкъ, *sm.* le canal, bief ou biez *m.*
Хърлавъ, *adj.* exténué, valétudinaire; || *fig.* mou ou mol.
Харманъ, *sm.* *t.* (voyer Гумно).
Харно, *adv.* bien, bravo et bravissimo; || по —, mieux; || и в —, mal.
Харо, *sm.* un insensé.
Харшия (у в. в. у Франкы), *sf.* la francisque; || (самодика), la 'harpie'.
Харта, *sf.* la charte ou chartre; 1. (геогра-
фическая), carte géographique; 2. набрѣ-
дение или събране -ты, Géogr. la cartogra-
phie; 3. пазач на -ты, un chartrier.
Хартографически, *adj.* chartographique.
Хартійка (мехуръ *t.*), *sf.* le cachet.
Хартійна подлога, *sf.* le garde-main; || *Typ.* le porte-page.
— свинка, *sf.* le cornet.
— фабрика, *sf.* la papeterie.
Хартійно вещество, *sm.* la bouille.
— хвърчило, *sm.* l'argonaute *m.*
Хартійнъ, *adj.* parugacé.
— фабрикантъ, *sm.* un papetier.
Хартійни пары (каймёта *t.*), *sf.* *pl.* papier monnaie *m.*, assignat *m.*; || пущане — на вървежъ, la monétisation; || пущамъ — да вървятъ, *va.* monétiser (voyer Ассигнація).
Хартія (бѣла книга за писане), *sf.* le pa-